

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 11. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вароши Београда.

Управа вар. Београда је под Бр. 5148., на дан 6. Априла 1893. године упутила овакав акт Суду општине београдске:

„Државни Савет актом својим од 30. Новембра 1892. године Бр. 3913. саопштио је овој Управи, да је он по жалби г. Милована Р. Маринковића и остали поништио радњу збора општине београдске од 21. Новембра исте године као незакониту и препоручио Управи, да ту одлуку, као завршну, по чл. 145. тач. 4. устава изврши.

Исто тако је Државни Савет саопштио Управи овој, да је одлуком својом од 1. Декембра 1892. год. Бр. 3933. **поништио** наредбу ове Управе од 22. Новембра исте године, којом је разрешена дотадашња Управа општинска.

Ни једна ни друга одлука Државног Савета није извршена до сада.

Како су пак, ове одлуке Државног Савета обавезне за сваког, па и за ову Управу, то она с позивом на чл. 1. и чл. 80. зак. о општинама, наређује Суду општине београдске, да он одмах чим овај акт прими, уведе у дужност: г. Милована Р. Маринковића председника те општине, г. г. Јована Антонијевића, Дим. Вељковића и Јована Илића као чланове Суда, г. г. Косту Чупића, Анд. Надеждића, Младена Тодоровића и Данила Чонкића, кметовске помоћнике.

Николу Х. Поповића, Светозара Боторића, Јована Ђуровића, Ђорђа Нешића, Димитрија Р. Гајића, Радована С. Филиповића, Михаила П. Бончића, Тасу Капетан-Спасића, Андру Одавића, С. Азриела, Ђоку Димитријевића, Мату Јовановића, Косту Главинића, Мих. Д. Банковића, Милана М. Ђорића, Ђорђа Наранџића, Косту Б. Михаиловића, Вељу М. Тодоровића, Саву Вељановића, Гаврила Бркића, Др. Павла Поповића, Др. Милана Радовановића, Михаила Јанковића, Марка Велизарића, Стевана Чађевића, Раденка Драговића, Косту Петровића, Лазара Дашковића, Милана Капетановића, Милутина Марковића, Филипа Васиљевића, Љубомира Јовановића, Милоша Трпковића, Др. Марка Лека, Др. Лазу Пачу, Лазара Радоњића, Др. Давида Алкалаја и Ђоку С. Новаковића, као одборнике, — а садашње вршиоце дужности председника, чланове Суда, кметовских помоћника и одборнике — разреши од дужности.

Ову наредбу да изврши г. Божа Гавриловић члан Управе Београда који ће на потпис саопштити вршиоцу дужности председника г. Михаилу Јовановићу, као и члановима Кости Симићу и Николи Бошковићу, кметовским помоћницима Јанаћку Јанковићу, Дамјану Димитријевићу, Сретену Димитријевићу и Панти Боди, и позвати их да безусловно наредби овој следују.

Уведени часници општински у дужност на места поменуте господе да изврше наредбу ову односно одборника.“

Акт је овај извршен 6. Априла 1893. год. по подне, и тада су уведени у дужност законити часници општине београдске, о чему се грађанство извештава.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да су бирачки спискови за бирање народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. готови, и да стоје грађанству на углед.

Према чл.: 24, 25, 103 и 103 зак. о изборима народних посланика, сваки има право да ове спискове прегледа да из њих што испише или да их и целе препише, да их обзнањује или штампа и да, било за себе било за другога тражи у законом року исправке, како налази да у њима треба учинити.

Исправке се у списковима могу тражити до 28 Априла тек. год. закључно (чл. 103. зак. о изборима народних посланика).

Посланике ће моћи бирати само они, који су у бирачким списковима уписани, кад добију бирачку карту. После 28. Априла ове године нико нема права да тражи исправке спискова, макар у њих не био уписан ко треба, или био уписан ко не треба.

Спискови се ови налазе код г. Милоша Борисављевића пореског књиговође општине београдске коме ће се грађани са својим захтевима око исправке спискова обраћати. Усмене захтеве г. Борисављевић ће ставити у записник.

Уз свако тражење око преправке спискова, морају се поднети и докази.

Од Суда општине вароши Београда
9. Априла 1893. г. Абр. 1935.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XII. ВАНРЕДАН САСТАНАК
31. Марта 1893. год.

Председавао председник г. П. Татић, од одборника били г.г. Др. Ж. Петровић, П. Тодоровић, Н. Спасић, Г. Стојановић, П. С. Рајковић, М. Јовичић, М. Ј. Х. Динић, Ст.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАНИЋ
ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

Радослав Агатовић

(ЗА ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Наградна општина Београдска другом Видовданском наградом)

Мото:

„Praecipuum munus analium reor, ne virtutes sileantur, utque pravus dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann. lib. III., cap. 65.

II.

Рођење Синишино. — Последнице њихова рођења. — Где је живео и васпитавао се Синиша после смрти свога оца, до 1347. ? г. — Даље последнице његова живљења.

(НАСТАВАК)

Да бисмо на ово питање могли одговорити, нужно је, мислимо, да видимо пре свега: шта бива са матером Синишином, младом удовицом, краљицом Маријом, по-

Стевановић, Гргур Миловановић, В. Ц. Илић, Ст. Ђ. Јорговић, Н. Младеновић, П. К. Радовановић, А. С. Борсављевић, Д. Милојевић, Љуб. Марковић, Ст. Златановић, П. С. Цветковић, Т. Чушић, С. Р. Обрадовић, П. М. Михаиловић, Т. Ђурђевић, Н. Х. Николић, Ј. Ристић, М. Ј. Антула, Јовица Барловац, М. Михаиловић и М. Јаковљевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Марта 1893 год., и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд Абр.: 1684, 1683, 1709, 1685, 1741, 1710, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да му је Љубица — Јулка Ђорђевић, непозната; да је Давид М. Леви доброг владања и средњег имовног стања; да су Светозар Мунић и Ева Фурак доброг владања, сиротног имовног стања; да су Крета Поповић и Јованче Димитријевић доброг владања и доброг имовног стања.

III.

По прочитању акта VII пуков. окр. команде Абр. 1705. којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних војних лица, одбор је изјавио, да суд прибави потребне податке па да према њима изда команди тражено уверење.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби Сбр. 4822, 4821, 4967, и 4838, одбор је изјавио мишљење, да се Јелени Бошковића и Даринци Милошевић може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о породичном односу Благоја Тодоровића и имовном стању Лепосаве Цветковића, па да им онда изда тражена уверења.

V.

По прочитању молбе Петра Ђурића и Димитрија Вељковића одбор је решио, да се Петар Ђурић ослободи дужности присутничке, а на његово место одредио је за присутника за ову 1893 год. Луку Пурића трг. олд.; да Димитрије Вељковић остане и даље присутник.

VI.

По прочитању акта одбора цркве Св. Марка Абр. 1674. одбор је решио, да се чланови одбора Младен Николић, Илија Савић, Јоца Ри-

стић, Мића Ристић ослободе ове дужности, а на њихова места изабрао је за чланове одбора цркве Св. Марка Јеврема Рајића, рачуноспитача, Петра Новаковића платнара, Живка Кузмановића ситничара, и Илију Илића, бакалина на Теразијама.

VII.

По прочитању извештаја комисијског Гбр. 324. одбор је одобрио, одређену осу у фишекцијској улици.

VIII.

Председник износи одбору на решење предлог грађевинског одељења, да се одобри кредит од 2077:30 дин, за инсталацију водовода у новој згради основне школе на Дорћолу.

По прочитању тога предлога Абр. 1481. (Гбр. 204.) одбор је решио, одобрава се кредит од две хиљаде седамдесет седам динара тридесет пара за инсталацију водовода у новој згради основ. школе на Дорћолу, с тим да се овај посао уступи ономе признатоме инсталатеру, који на краткој усменој лицитацији понуди најнижу цену.

Утрошена сума има се ставити на терет партије одређене на зидање ове зграде.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу Милана Трајковића и осталих тридесет и девет грађана савесног грађа, којом моле да се из општинеке касе даје месечно по 84 дин. за кућну кирију дечијег забавишта.

По прочитању те молбе одбор је после именичног гласања са 20 гласова против седам (један није гласао) решио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

X.

Председник извештава одбор да је одборско повереништво изабрано у седници од 20 Марта 1893 год. Сбр. 4550. довршило свој рад те подноси одбору његов извештај на решење.

По прочитању тог извештаја Сбр. 5273. одбор је решио, да се поднети извештај у свему прими и да се Ђ. Р. Васићи одбије од тражења, с тим да одборско повереништво поднесе испрпан предлог о томе какве би мере требало предузети да се спрече кријмчарења у наплаћивању касанске аренде.

За поверенике изабрати су г. г. Д. Милојевић, П. Радовановић, А. Борисављевић, и Гл. Стојановић одборници.

оставиле Србију, нарочито оне које су биле пореклом Гркиње“. Грчки писци знају о краљици *Јевдокији*, жени Првовенчаног краља, како се после прогонства још два пута удавала“. Знају о *Ирини*, да је надживела Кало Јована II.; о *Симониди*, да је после смрти свога мужа Милутина још дуго година живела у Цариграду, и играла велику улогу под именом „краљица Симонида“. „Али, — додаје г. Панта, — од тога правила има један једини изузетак, а на име: грчки писци не знају ништа о Марији, супрузи Стефана Дечанскога, матери Синише и Јевдокије“¹⁾. Па шта је дакле са њом, после смрти њеног мужа?

Ст. Дечански, као што знамо, скончао је свој живот у граду Звечану 1331. год., месеца Новембра. Краљици Марији било је тада тек *седамнаест* година; дакле у најбољем добу свом остала је удовицом. Њеном првенцу Синиши могло је тада бити око *иет* година, а кћери њеној Теодори — Јевдокији тек ако је могло бити

1) „Гласник Срп. Ученог Друштва“, стр. 119.

1) Ibid. 124.

XI.

Да би се сума која је буџетом одређена на издржавање овд. сиротиње праведније и правилније делила, — председник предлаже да се одреди нарочито повереништво које ће у споразуму са судом општинским одређивати којим ће се лицима и колика помоћ из општине касе давати.

По саслушању овога одбор је изабрао г.г. П. С. Цветковића, М. Јаковљевића, М. Јовичића, П. Михаиловића, Ст. Јорговића, Вучка Ц. Илића, и Т. Чупића одборнике, да као одборски повереници у споразуму са судом општинским одређују колико ће се коме из општине касе давати помоћ.

Тројица од њих могу пуноважно радити.

XIII. ВАНРЕДАН САСТАНАК

2. Априла 1893 год.

Председавао председник г. П. Татић, од одборника били г.г. Др. Ж. Петровић, Наум Миловановић, Тодор Чупић, Андра Ђорђевић, А. С. Борисављевић, П. М. Михаиловић, Стев. Ивковић, М. Ј. Антула, Драгут. М. Натић, Вучко Ц. Илић, Стеван Ђ. Јорговић, Пав. С. Цветковић, Триф. Ђорђевић, Васа Николић, Сима Николић, Јовица Барловац, Стојан Пајкић, Давид Були, М. Штрбић, Дим. Милојевић, Мих. Михаиловић, Петар Радовановић, Јевр. Андоновић, Гргур Миловановић, Ст. Турчић, Др. Николић, Пера Тодоровић и Јоца Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 31 Марта 1893 год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председник општине извештава одбор, да је Његово Величанство Краљ Александар I, прокламацијом објавио народу, да је примио еву државну власт у своје руке.

Одбор је саслушао, овај извештај стојећи и п одазвао се са Живело Његово Величанство Краљ Александар I.

III.

Поводом горњег саопштења а на предлог председника одбор је одлучио, да представништво вар. Београда корпоративно поздравиле Његово Величанство; да се у част данашњег дана од стране општинског представништва приреди бакљада, и да се поднесе Његовом Величанству писмена адреса оданости и верности.

до три године. Са тако ситном децом куда ће? У двору Душанову није смела живети, бојећи се можда да властела, која ју је због њених интрига мрзела, не учини крај њеном и њеног сина животу. Отац пак њен Јован Палеолог солунски паниперсеваста тада је већ био у гробу¹⁾. Деда њен по матери Метохита, кад је збачен био цар Андроник старији, чији је он присталица био, тако је пострадао од гневнога победиоца, Андроника млађег, „да је умро у највећој оскудици и сиромаштини“²⁾. Млада удовица, несрећна краљица Марија „није имала нигде никог рођеног, коме би се повратила: она је имала само „децу“, т. ј. Синишу и Јевдокију, па кад није имала куда ићи, њој је било најпрече да остане код своје деце.“ Она је дакле остала у Србији, да ли у Душановом двору, не знамо, тек

1) Nic. Greg. Hist. bysant. lib. VIII. c. 14, p. 373-38. — опис путовања истога писца, као посланика грчког, на двор српског краља Дечанског, да поврати Ирину, жену Јована Палеолога, а Матер Маријину, која је тада била у Србији код свога зета, не смејући ићи у Цариград, због тога, што је њен муж био противник Андроник млађем, а присталица старијег Андроника.

2) Гласник 57. 124.

Трошак око приређивања бакљаде да падне на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

IV.

Поводом данашње промене државне владе председник општине г. П. Татић подноси оставку на председничку дужност.

По прочитању тога акта Абр. 1793 одбор је после поименичног гласања са 25 противу 3 гласа решио, уважава се оставка на председничко звање г. Петру Татићу с тим, да се од дужности разреши трећег априла 1893 год. а дужност председника да врши привремено г. Михаило Јовановић члан суда.

ОБЗНАНА.

Како је ова команда са превођењем из позива у позив готова, то се овим позивају сви обвезници и то: прекобројни редовне војске, обвезници I и II позива народне војске из Београда, да у дане означене престану овој команди ради сравања билета са списковима и пријема нових билета и поправке старих и то овим редом:

Од почетних назначених слова на имену, А. Б. В. и Г. 15 тек. месеца; Д. Ђ. Е. и Ж. 16 тек. месеца; З. И. Ј. К. Л. Љ. 17 тек. месеца; М. Н. и О. 18 тек. месеца; П. Р. С. и Т. 19 тек. месеца; Ђ. У. Ф. и Х. 20 тек. месеца; Ц. Ч. и Ш. 21 тек. месеца.

Кбр. 2300. Из канцеларије седмог пуковског округа, 3 априла 1893 године у Београду.

Помозимо пострадалима од земљотреса.

Неколико је само секунда требало па да земљотрес почини грдну штету у Поморављу, једноме од најпитомијих крајева Србије.

Куће су попрекале, људи избегли на ступен и на ветар, послови застали, општи

свакојако под заштитом и пажњом Душановом, који није тражио да се за њене интриге свети на невиној деци њеној. Али она ипак није дуго била удовица. У Србији је тада био млади властелин Јован Оливерић, син оног старог Оливера војводе Милутиновог¹⁾. По мишљењу г. Срећковића²⁾, тај Јован Оливерић, мора да је узео за жену маћеху Душанову Марију, 1331. год., да је код њега одрасла Јевдокија, и удата за Дејана; да је Синиша одрастао код очуха; да га је за то (Јована Оливарића) Душан брзо ванцирао и т. д.“ Сад нам је лако. Кад знамо шта бива са краљицом Маријом после смрти њенога мужа, ми видимо у исто време, шта бива са петогодишњим Синишом, где он расте, где се васпитава. Дакле по овоме, мора се држати, да је Синиша од своје шесте године, па до двадесете живео и васпитавао се на двору свога очуха, у крилу своје матере...

1) Гласник 57. 124.

2) Колико нам је познато, до сада нико није покушао да обори то мишљење г. Пантино.

страх још држи онај крај у немиру. Штета не двоји богата од сиромаша, а има је на стотине хиљада динара.

Никоме није лако у томе крају, а стотинама сиротиње уздише и без зараде и без хлеба. Болест и немоћ готов су друг где год нема шта у уста да се заложу, где год нема чиме штета да се оправи, где год нема зараде да се нађе

Али докле смо год живи ми што смо срећни били да нас тај случај поштеди, сме ли бити та сиротиња несрећна и напуштена? Наша треба да је брига њихово садашње несрећно стање, ми не смемо допустити да се они, браћа и суграђани наши, за парче хлеба својој породици брину!

Може ли, у таким приликама, нама наше парче хлеба слатко бити, ако га е пострадао браћом нашом поделили ниемо?

Зар ми ниемо уекратили себи сваки дан по једно задовољство, зар ће нам то задовољство пријатно бити, ако на другој страни дома нашег сиротиња цвили, немогући да се помогне, ни хлебом захрану?

Одбор девојака узео је на се дужност да о овоме увери пострадаоу браћу нашу и да их утеши.

И Одбор овим позива свакога без разлике, да приложи што могу на пострадаоу од земљотреса, да Одбору у извршењу горе поменуто опште дужности помогну. Одбор ће се старати да се дарови њему упућени пошљу и распореде куд је најпотребније.

Прилоге прима свака од потписаних.

Позивамо наше сестре и другарице по Србији и по целом српском народу да примеру нашем следују. Нека сваки да што му је лако дати, али то нека ни пошто не пропусти па ће наша браћа заборавити несрећу своју, утешена братском и сестринском руком.

А. Пачићева, А. Јовановићева, А. Радовановићева, А. Радосављевићева, А. Рајковићева, А.

Али, као што смо горе споменули, Синишино живљење и васпитавање на двору свога очуха, српског војводе Јована Оливерића, пред очима Душановим, није било без последица. Узроци који су, кад се родио Синиша, покренули онда „младога краља“ Душана, да устану на свог оца, и да себи обезбеди престо, опет сада постичу у краљу Душану зебњу, да ако још за свога живота не осигура престо своме сину, да ће после његове смрти опет Синиша грозити наследству Урошеву. Та зебња задаје Душану, као што смо казали, не мале бриге, е тога он још за живота свога свима силама ради, да своме сину обезбеди наследство и круну српску после смрти своје.

Као што је познато, год. 1332. долази у Србију краљу Душану узурпатор грчког престола Јован Кантакузен, и моли Душана да му помогне, да се врати у своју отаџбину — Византију, и да седне на грчки царски престо. Својим лукавством и вештом политиком, каквом се он нарочито одликовао, Кантакузен успе с помоћу краљице Јелене и неких најмоћ-

Хаци-Поповићева, А. Цукићева, Б. Мелжерова, Б. Цинцар-Јанковићева, Б. Јовановићева, Гутманова, Д. Акимовићева, Д. Божићева, Д. Булијева, Д. Видаковићева, Д. Делић, Д. Драгачевићева, Д. Ковановићева, Д. Тасићева, Д. Марковићева, Д. Нешићева, Д. Тителбазова, Д. Турковићева, Е. Војиновићева, З. Васиљевићева, З. Васићева, З. Вучковићева, З. Јанковићева, З. Петровићева, З. Симићева, З. Урчићева, Ј. Жујовићева, Ј. Т. Марковићева, Ј. Прокићева, Ј. Јовановићева, Ј. Симоновићева, Ј. Триезићева, Ј. Чолак Антићева, К. Вуљковићева, Е. Јовановићева, Катанићева, К. Месаровићева, К. Новаковићева, К. Срегенковићева, К. Николићева, К. Холцова, К. Протићева, Л. Антићева, Л. Андоновићева, Л. Бошчићева, Л. Милановићева, Л. Недљковићева, Л. Николајевићева, Л. Петровићева, Л. Поповићева, Љ. Авакумовићева, Љ. Гершићева, Љ. Докићева, Љ. Јовановићева, Љ. Поповићева, Љ. Ђорђевићева, Љ. Тодоровићева, Мареш, М. Анастасијевићева, М. Божићева, М. Грујићева, М. Васиљевићева, М. Гутманова, М. Ивковићева, М. Јовановићева, М. Н. Јовановићева, М. Караулићева, М. Ковачевићева, М. Летјанинова, М. Марићева, М. Милушићева, М. Надлерова, М. Ј. Новаковићева, М. Ст. Новаковићева, М. Орешковићева, М. Перолова, М. Радовановићева, М. Радосављевићева, М. Стејићева, М. Спасићева, М. Стефановићева, М. Хаџи-Поповићева, М. Чолак Антићева, М. Цинцар-Јанковићева, М. Стојановићева, Н. Васиљевићева, О. Симоновићева, О. Станишићева, П. Дамјановићева, П. Димитријевићева, П. Јовановићева, Т. Божићева, Р. Здравковићева, Р. Симићева, Р. Симоновићева, С. Васиљевићева, Карамарковићева, Флајтерова, Ф. Делић, Ф. Најхугова.

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с

нијих властелина српских, те му Душан услиши молбу. Какви су разлози руководили Душана, да с готовошћу предсретне Кантакузена, па да му да у помоћ чак и своју најодабрану војску, своју царску гарду, да с помоћу ње он уседне на цариградски престо? Лукави и препредени Византинац знао је врло добро шта боли Душана, и шта му не да мира ни дању ни ноћу, мислећи једнако: како да од Синише обезбеди престо своме сину. Па с тога и полази с те тачке гледишта, и у своме вешто спремином и изведеном говору препредени Византинац још вештије представља Душану, да су њима обојици општи и заклетти непријатељи *Палеолози*, — Кантакузена за то, што га протерују из његове домовине и што су му узурпирани намесничку власт, а Душану пак: *што би они за цело помогли Синиши, као свом рођаку, да после смрти Душанове отме круну царску сину његовом.* Душану је било довољно спомнути само име Синишино и имена грчких

наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје предстве и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамен-канеле) 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
б, За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в, За игранку у локалу III-ог реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
г, Циркус од преставе 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врете забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

Палеолога, па да одмах из превелике љубави према своме сину и опстанку престола и наследства његова, пружи пријатељску руку Кантакузени. Отуда се и може објаснити оно Душаново ударање гласом на речи: *„да буду вечити сајузници“*¹⁾ као и онолико заузимање Царице Јелене за Кантакузена, и оне њене речи: „једно треба од њега (Кантакузена) тражити, да нас заклетвом увери, *да ће до смрти остати наш пријатељ и сајузник*“. Јер су они знали, да ако Кантакузен ослаби и уништи Палеологе, да ће тада моћ и странка Синишина ослабити, те ће се на тај начин и наследство и престо Урошев обезбедити и учврстити. Али ни овим начином Душан и Јелена не ослободише се страха од Синише, него је та зебња све то више расла у њима, што је млади Синиша коју годину свога живота више низао. Јелена је толико презала од Синише, и бојала се за наследство свога

1) „Гласник Срп. Учен. Друштва“ 57 121. Срећк. Пет. Срба, II. 425.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:20 д.
б) За неузидан шнархерд 0:20 д.
в) За узидан „ 0:40 д.
г) За велики узидан шнархерд у гостионици 0:50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0:20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0:10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пењима 0:10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пењи 0:20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:75 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10— д.
б) Од акова 0:50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
б) Гроб за одрасле 12— д.
в) Мала гробница 55:52 д.
г) Велика гробница III. реда 998:39 д.
д) Велика гробница II. реда 1099:32 д.
е) Велика гробница I. реда 1684:57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12:90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24:90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36:90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72:90 д.

сина, да није бирала средства, којима би могла смаћи Синишу с овога света, и своме јединцу обезбедити престо.

Дубровчанин Мавро Орбини¹⁾, Павле (Ritter) Витезовић²⁾ а по њему и г. П. С. Срећковић, дају нам доказа, да је баш тада, кад је Синиша достигао био двадесету годину, Царица Јелена највише га се плашила и радила свим силама, да тај страх од себе одагна *смрћу* Синишином. Поменути писци веле: „Из превелике братске љубави, коју је имао према Синиши, Душан, бојећи се, да га царица Јелена *не отрује*, још као младића удали у Јањину, и намести за управитеља тога града и околних области, до Арте³⁾, *оменувши га, да буде на опрезу за свој живот, а нарочито да се чува замки царичиних*.“

1) „Annali di Ragusa,“ 270.

2) Рукопис: „Origo progressus et finis imperii regum domus Nemanie“ (Гласник XIII).

3) Ми смо напред видели, да у ово доба о којем је реч, Јањина још није била у српским рукама, већ да је овде „место Акараније и Етолије, а можда и Вагениције, дошла „Јањина са околним областима до Арте.

(НАСТАВИТЕ СЕ)